

සි.පෙරු සීංහල

අධ්‍යේෂර මාලාව

- ගැඳින්වීම
- අක්ෂර වර්ගිකරණය
- වැඩපොත සහ ජිලිතුරු

(පසුගිය විභාග ප්‍රශ්නය අනුළත් කර ඇත.)
(සැලුනුටු සහිතය)

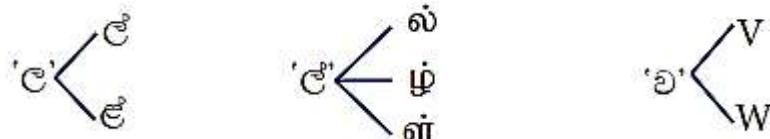


සැකකුර - හැසීන නොටිලුප්පාර්චිල්
(Dip. In Sci. N.I.E./O.U.S.L.)

{ ⑩ ගේනීය - 2 ජේකකය ⑪ ගේනීය - 3 ජේකකය
පෙළ පොත සම්පූර්ණයෙන් ආවරණය වන පරිදි
සකස් කර ඇත. ප්‍රාථමික ගේනී සඳහාද වැදගත් වේ. }

01. සිංහල අක්ෂර මාලාව - හැදින්වීම

- භාෂාව යනු අදහස් තුවමාරු කර ගැනීමට තිබෙන මාධ්‍යයකි. මිනිසා භාෂණය හෙවත් කථා කිරීම අරඹා පැ විසි හතරක් ගෙවී ඇත්තම් ලේඛනය හෙවත් අකුරු මගින් අදහස් ලියා දැක්වීම අරඹා තව මත් ගෙවී ඇත්තේ විනාඩි පහක් තරම් සූළ කාලයකුදී ඇශ්ලී මොන්ටෝග තමැති මානව විද්‍යාද්‍යා උපගැරණයක් දක්වා ඇත.
- ලෝක ඉතිහාසයේ මෙතෙක් හමු වී ඇති පැරණි ම ලේඛන සාධක අයන් වන්නේ ක්‍රිස්තු පුරුව 3500-3000 පමණ කාලයේ දී සූමෝරියානු ශිෂ්ටාචාරයේ ය යන්න දැනට පවත්නා සාධක අනුව පිළිගැනී.
- තව සහ්යත්වයක් ආරම්භ කළ උතුරු ඉන්දියානු සාංකුමණිකයන් අක්ෂර භාවිතය පිළිබඳ අවබෝධයක් සහිත පිරිසක් වන්තව ඇතැයි සැලකේ. එහෙන් දිවයින් ලේඛන කාර්යයන්හි ව්‍යාප්තිය පිළිබඳ සාධක හමු වන්නේ මහින්දාගමනයෙන් පසු ව සිදු කෙරුණු හික්ෂුන් උදෙසා ආරාම පූජා කිරීම් සම්බන්ධයෙනි.
- ඒ ආදි ම ලේඛන ලියවී ඇත්තේ වර්තමානයේ අප භාවිත කරන සිංහල අකුරින් නොවේ. ඒවා බ්‍රාහ්මී අකුරු නමින් තැනුවන, එකල ඉන්දියානු උපමහාද්වීපය පුරාන් අවට රාජ්‍යන්හින් භාවිත අක්ෂර මාලාව සේ.
- ඒ ලේඛනවල භාෂාව ද සිංහල භාෂාව නොවේ. සිංහලයට මෙන් ම තුනන ඉන්දියානු භාෂාවන්ට ද මූල් වූ ඉන්දියානු ජන ව්‍යවහාර භාෂාවකින් සකස් වූ බසකි.
- එතැන් පටන් සියවසින් සියවසට සිංහල අකුරු සකස් වෙමින් ආ ආකාරයන් සිංහල භාෂාව ආරම්භ වී විකාසනය වූ ආකාරයන් කියා පාන ලේඛනාවලියක් අප සතු ය.
- කථා කිරීමේ දී මූලින් නිකුත් වන ගබඳ ලියා දක්වන දාශ්විගෝවර සංකේත , වර්ණ හෙවත් අකුරු නමින් හැදින්වේ. එම සංකේත භාෂාවෙන් භාෂාවට වෙනස් වේ. ඇතැම් භාෂාවල එක ම ගබඳය සඳහා සංකේත කිපයක් ද භාවිත වේ.



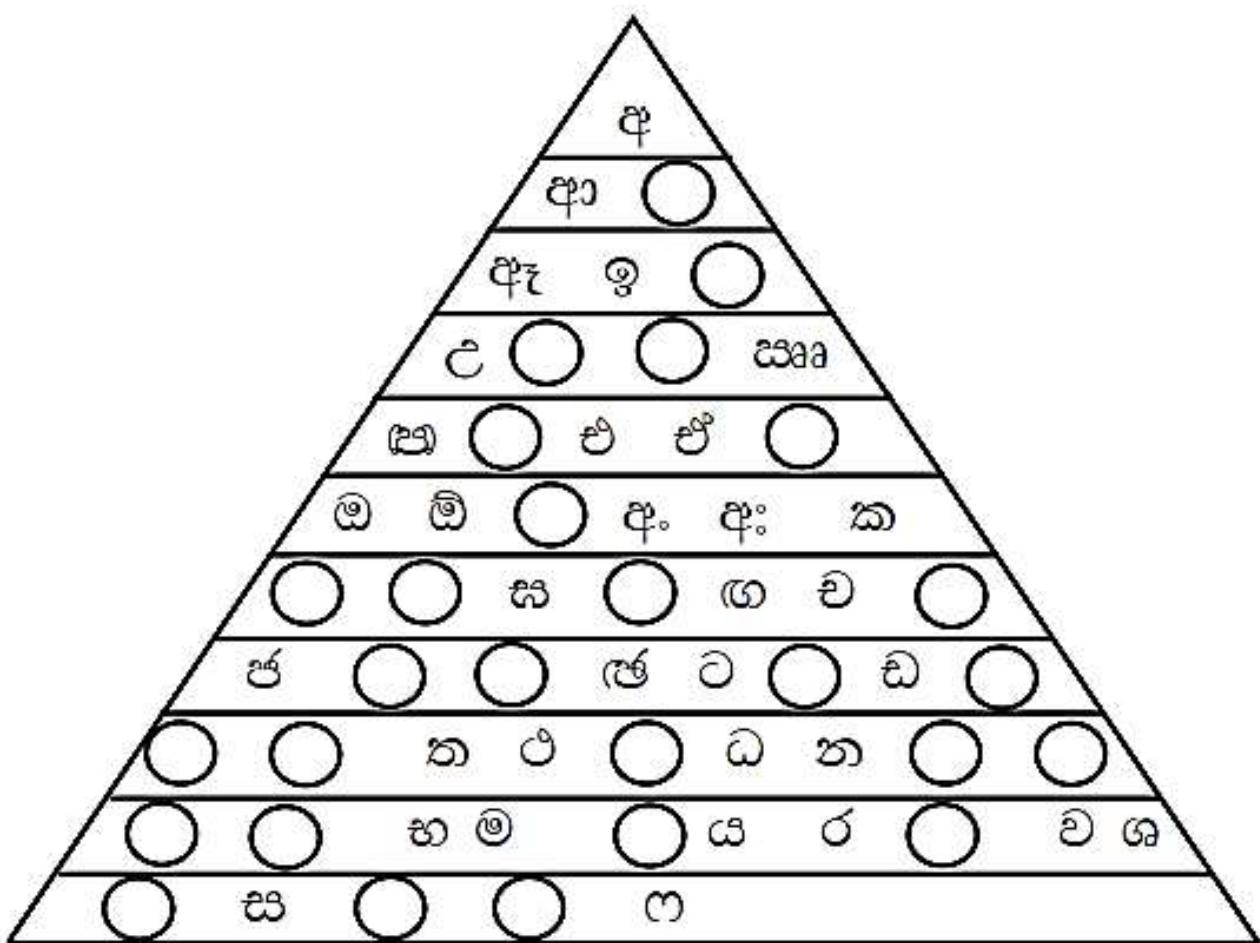
- ඒ අනුව සිංහල ගොඩිය, සිංහල අක්ෂර මාලාව, සිංහල වර්ණ මාලාව, සිංහල අකුරු වැළැ, අකාරාදිය යන නම්වලින් හැදින්වෙන්නේ සිංහල භාෂාවේ ගබඳ ලියා දක්වන සංකේත සමුහයයි.
- ආරම්භයේ දී මෙරට භාවිත වී ඇත්තේ අකුරු කින් සමන්විත වූ අක්ෂර මාලාවකි. අනතුරුව විවිධ අවශ්‍යතා සඳහා වර්ණ් වර විවිධ අකුරු එක් කර ගනිමින් වර්ධනය වූ සිංහල ගොඩිය අද වන විට අක්ෂර රුප කින් සමන්විතව තිබේ.
- සිංහල අක්ෂර මාලාව ප්‍රධාන වශයෙන් කොටස් 2කට වෙන් කළ හැකි ය.

අ	ආ	ඇ	ඇ	ඉ	ඊ
ල	ලා	සා	සා	පා	පා
උ	උා	මා	මා	මා	මා
(අ)ං	(අ)ං				
ක	ඛ	ග	ස්	ඩ්	ග
ච	ඡ	ජ	ක්	ක්	ජ
ඕ	ඕ	ඕ	ඕ	ඕ	ඕ
ච	ං	ං	ං	ං	ං
ත	එ	දෑ	දෑ	නෑ	දෑ
ඕ	ඕ	ඕ	ඕ	ඕ	ඕ
ය	ර	ල	ව		
ශ	ෂ	ස්	හ්	ළ	ශ



"අක්ෂ + ර" යන පද විග්‍රහයට අනුව අක්ෂ යනු සලකුණ සේ. ර යනු හඩ සේ. සලකුණකින් යුත් හඩ, අක්ෂර යන්නෙහි අර්ථය සේ.

01. හාභාව යනු කුමක් දැ යි සරල ව දක්වන්න.
 -
 02. ගබදු සඳහා සංකේත හාවිත කිරීමට සිදු වූයේ ඇයි?
 -
 03. අක්ෂර යනු මොනවා ද?
 -
 04. අක්ෂර මාලාව ගැඳින්වීම සඳහා තිබෙන තවත් නම් මොනවා ද?
 -
 05. අක්ෂර යන්නෙහි පදාර්ථ ලියන්න.
 -
 06. සිංහල අක්ෂර මාලාවේ පිළිවෙළ අනුව අඩු අකුරු පුරවන්න.



07. සිංහල අක්ෂර පහත දැක්වෙන එක් එක් ප්‍රග්‍රීතය සඳහා වඩාත් නිවැරදි උත්තරය දී ඇති වරණ අතරින් තොරන්න.

 1. අක්ෂර මාලාවක් යනු,
 - (අ) සිංහල භාෂාවේ සියලුම ගබිද ලියා දක්වන සංකේත සමූහය යි.
 - (ආ) මුළුන් නිකුත් වන භාෂාන්මක ගබිද සඳහා වන දැඩ්ටිගෝටර සංකේත සමූහය යි.
 - (ඇ) අක්ෂර ලේඛනගත කිරීම සඳහා භාවිත වන කුමයකි.
 - (ඈ) සංකේත සමූහයකින් සයුන්මිලන් විශේෂ සටහනකි. 2. අක්ෂර මාලාව හැඳින්වීම සඳහා යෙදෙන නමක් තොවන්නේ,
 - (අ) හෝඩිය
 - (ආ) අකාරාදිය
 - (ඇ) වර්ණ මාලාව
 - (ඈ) ගබිද මාලාව

02. ස්වර වර්ගීකරණය

- වෙනත් ගබඳයක උපකාරයකින් තොරව තතිව උච්චාරණය කළ හැකි අකුරු
නමින් හැදින්වේ. ප්‍රාණාක්ෂර, පණකුරු, සර, සරකුරු සෞරකුරු, නිශ්චයාක්ෂර, නිසකුරු යනුවෙන් හැදින්වෙන්නේ ද මේවා ම ය. සිංහල ආක්ෂර මාලාවේ ස්වර 18ක්.

- උච්චාරණයට ගත වන කාලය අඩු එක් මාත්‍රාවකින් ගබඳ වන ස්වර
නමින් හැදින්වේ. ඒ අර්ථයෙන් ම ලුහු ස්වර, ප්‍රාණාක්ෂර ස්වර යන තම් ද යෙදේ. ඒවා අටකි (8) ක්.

--	--	--	--	--	--	--	--

- උච්චාරණයට ගත වන කාලය වැඩි මාත්‍රා දෙකකින් ගබඳ වන ස්වර
නමින් හැදින්වේ. ඒ අර්ථයෙන් ම ගුරු ස්වර, දික් ස්වර යන තම් ද යෙදේ. ඒවා අටකි (8) ක්.

--	--	--	--	--	--	--	--

- ස්වර දෙකක සංයෝගයෙන් සැදුණු ස්වර සංයුක්ත ස්වර, සන්ධ්‍යක්ෂර හෙවත් මිශ්‍ර ස්වර ලෙස හැදින්වේ. ඒවා දෙකකි (2) ක්. (තින් දිර්ස ලෙස ස්වර ලෙස ද හැදින්වයි.)

--	--

- ලේඛනයේදී ස්වරයක් තතිව යෙදෙන්නේ එය වචනයක මූලට යෙදෙන්නේ තම් පමණි.

උදා -

- වචනයක මැදුට හෝ අගට යෙදෙන ස්වරයක් සැම විට ම ව්‍යක්ෂණාක්ෂරයක් සමඟ බැඳී පවතියි. අ ස්වරය හැරුණු විට එය පිළ්ලමක් මගින් සංකේතවත් කෙරෙයි.

උදා -

.....

.....

.....

01. පහත දුක්වන වචන පිළි භාවිතයෙන් තොර ව ලියා දක්වන්න.

(අනුරාධපුර, මිහින්තලය, මූනිදාස, කුමාරගුප්ත, පාටිචිය, කෙකලාසනය)

උදා :- අ + ත + ර + ඊ + ආ + ධ + අ + ජ + උ + ඊ + අ

.....

.....

.....

.....

.....

03. ව්‍යක්තින් වර්ගීකරණය

- ස්වරයක උපකාරයකින් තොරව තනිව උච්චාරණය කළ නොහැකි අකුරු
නමින් හැඳින්වේ. මෙවායේ ප්‍රකාශ ස්වරුපය වන්නේ හල් ස්වභාවය යි. හල් ලකුණු ඉවත් කොට ඇත්තේ අක්ෂර මාලාව උච්චාරණය පහසුවට යි. ගානුක්ෂර, ගතකුරු, හයකුරු, හල් අකුරු, මලකුරු, මෘතාක්ෂර, නිශ්චිතාක්ෂර යනු ද මෙවා හැඳින්වීමට යෙදෙන විවිධ නම ය. නුතන අක්ෂර මාලාවේ (අ) සිට ග දක්වා ඇති අක්ෂර රුප 42 මිට අයන් වේ.

- - සැම විට ම මෙය ස්වරයකට පසු ව යෙදෙන බැවින් ද උච්චාරණය වන්නේ ස්වරයට අනුව වන බැවින් ද අනුස්ථාරය ලෙස ද හැඳින්වේ. බිංදුව, තිශ්ඨීය යනු ද මෙය ම ය. උච්චාරණ -

- - උච්චාරණයේදී පෙනහැල්ලේ සිට එන වාසුධාරාව වේගයෙන් බැහැරව මූදාහැරෙන හෙවත් විසර්ජනය වන නිසා මේ නම යෙදී ඇත. විසර්ජනීය, විසර්ජනී යනු ද මෙය ම ය. උච්චාරණ -

- - ක සිට ඔ දක්වා ඇති අකුරු 30 වර්ගාක්ෂර ලෙස හැඳින්වේ. වර්ග යනු කාණ්ඩ යන අර්ථය දෙයි. එබැවින් වර්ගවලට හෙවත් කාණ්ඩවලට අයන් අකුරු යන අර්ථය ගෙන දේ. අක්ෂර මාලාව පෙළුගස්වා ඇති ආකාරය අනුව එම අකුරු අයන් එක් තිරස් පේලියක් එක් වර්ගයක් වේ. එම වර්ගයේ පළමුවන අකුරේ නමින් ඒ වර්ගය හැඳින්වේ. මේ අකුරු 30 හැර සෙසු සියලු ම අකුරු අවර්ගාක්ෂර වේ.

- වර්ගාක්ෂරවල පළමුවන හා තුන් වන තිරුවල ඇති අක්ෂර දහය අල්ප්‍රාණ අක්ෂර යි. ඒ ගෙවිද උච්චාරණය කෙරෙන්නේ අඩු ප්‍රාණයකිනි.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

-
-
-
-
-
- වර්ගාක්ෂරවල දෙවන සහ ගතර වන තිරුවල ඇති අක්ෂර දහය මහාප්‍රාණ අක්ෂර යි. ඒ ගෙවි වැඩි ප්‍රාණයකින් උච්චාරණය කළ යුතු වෙයි.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

-
-
-
-
-
- වර්ගාක්ෂරවල අවසාන තිරුවේ තිබෙන අක්ෂර පහ වර්ගාන්ත අක්ෂර ලෙස හැඳින්වේ. මෙම අකුරු මිගු සිංහල වර්ණමාලාවේ (අකුරු 54) වර්ග අවසානයේ පිහිටිම නිසා වර්ගාන්තාක්ෂර ලෙස හැඳින්වුව ද නුතන අක්ෂරමාලාවේ වර්ගාන්තය සකද්ධක අකුරු වන නිසා වර්තමානයේ මේවා වර්ගාන්ත ලෙස හැඳින්විය නොහැකි ය. එම අක්ෂර උච්චාරණයේ දී නාසයෙන් උද්විතක් ලැබීම නිසා නාසිකා අක්ෂර තමින් ද නාසයට අනුව උච්චාරණය කරන නිසා අනුනාසික අක්ෂර තමින් ද හඳුන්වනු ලැබේ. සාම්ප්‍රදායිකව බ, කඩ අක්ෂර සහිත ව ලියුවුණු ඇතැම් වටන වර්තමානයේ । (ලින්දුව) සහිත ව ද ලියුවේ.

--	--	--	--	--

-
-
-
-
-
- සිංහල අක්ෂර මාලාවේ අවසාන අකුර ලෙස ඇති ග ගෙවියෙන් ඉංග්‍රීසි හා අරාබි හාජාවන්හි දැක්වෙන ග ගෙවිදය තිරුප්‍රණය වෙයි. ඉංග්‍රීසි, අරාබි හාජාවලින් සිංහල හාජාවට පැමිණ ඇති තත්සම වටනවල මේ අක්ෂරය යෙදේ.

- මෙම අක්ෂර තවත් අක්ෂරයක් සමග එකතු වීමෙන් (සංයෝග වීමෙන්) සකස් වී ඇති නිසා සකද්ධක අක්ෂර හෙවත් අර්ථාත්‍යනාසිකා අක්ෂර තමින් හැඳින්වේ. එනම් සැම වර්ගයක ම තුන්වැනි අකුරට එම වර්ගයේ ම නාසිකාක්ෂරයේ භාගයක් හෙවත් අර්ථ නාසිකායක් එක් වී එම වර්ගයේ සකද්ධකාක්ෂරය සැදේ. තුනන අක්ෂර මාලාවේ පෙළුගැස්ම අනුව සකද්ධකාක්ෂර, වර්ගාන්තාක්ෂර ලෙස හැඳින්විය හැකි ය.

--	--	--	--	--

- ය, ර, ල, ව යන අකුරු ස්වර සහ ව්‍යක්ෂණ අතර පිහිටිම නිසා අන්ත:ස්ථාක්ෂර හෙවත් අර්ථස්වර තමින් ගැනුවනු ලැබේ. අන්ත + ස්ථා + අක්ෂර = අන්ත:ස්ථාක්ෂර, යන්නෙහි වචනාර්ථය වන්නේ අතර පිහිටි අකුරු යන්න යි. එම අකුරු සමග අනුගත වන ස්වර ගබා පහත දැක්වෙයි.

--	--	--	--

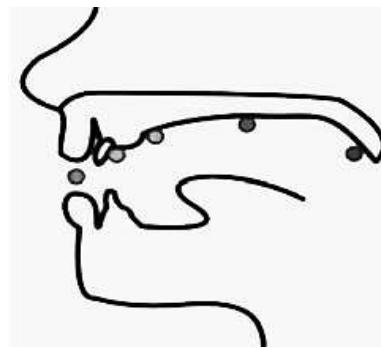
- උච්චාරණයේ දී මූලයෙන් වාසු ධාරාව උණුසුම් ව නිකුත් වන ගබා සංකේතවත් කරන අක්ෂර උග්ම්මාක්ෂර යි. උග්ම්මාක්ෂර සර්ථ නමින් ද ගැනුවනු ලැබේ.

--	--	--	--	--	--

04. උත්පන්ති ස්ථාන අනුව අක්ෂර වර්ගීකරණය

- අක්ෂර උපදින ස්ථාන අනුව සිංහල අක්ෂර වර්ග කළ ගැකි ය.

1.
2.
3.
4.
5.



- එක් ස්ථානයකින් උපදින අක්ෂර ජීක්ජාක්ෂර වේ.

කණ්ධිප	දිවේ මුල කොටස උගුර (කණ්ධිය) දෙසට ලං විමෙන් උපදින ගබාද	
තාලුප	දිවේ මැද කොටස තල්ල (තාලුව) වෙත සම්ප විම නිසා උපදින ගබාද	
මුරධප	දිවේ අග කොටස මුරධය හෙවත් මුදුන වෙත සම්ප විම නිසා උපදින ගබාද	
දන්තප	දිවේ අග කොටස උඩු දත් වැටියේ ස්පර්ශ විමෙන් උපදින ගබාද	
මිෂ්ධිප	යටිතොල හා උඩුතොල ආධාරයෙන් උපදින ගබාද	

- ස්ථාන දෙකක් ආගුයෙන් උපදින අකුරු ද්විජාක්ෂර වේ.

1. කණ්ධ තාලුජාක්ෂර - කණ්ධිය හා තාලුව ආගුයෙන් උපදින අකුරු

.....

2. කණ්ධෝජ්ධාක්ෂර - කණ්ධිය හා මිජ්ධිය ආගුයෙන් උපදින අකුරු

.....

3. දන්තොජ්ධාක්ෂර - දන්ත හා මිජ්ධිය ආගුයෙන් උපදින අකුරු

.....

අ	අං	අශේ	අශ්චේ	ඉ	ඊ
උ	උං	ස්ස	ස්ස්ස	ඇ	ඇශ්ස
ඌ	ඌ	ඒ	ඒ	ඕ	ඕශ්ස
(අ)ං	(අ)ස				
ක	ඛ	ග	ශ	ඛ	ග
ච	ඡ	ජ	ශ්ච	ඡ්ච්	ජ්ච
ට	ඤ	ඖ	ශ්ච්ච	ඤ්ච්ච	ඖ්ච
ට	ඨ	ඩ	ඩ්ච්ච	ඨ්ච්ච	ඩ්ච
ත	ඊ	ද	ඩ්ච්ච්	ඊ්ච්ච්	ද්ච
ඡ	ජ්ච	ඒ	ඩ්ච්ච්ච	ජ්ච්ච්	ඒ්ච
ග	ර	ල	ව		
ග	ඡ	ස	හ	ඡ්ච	ග

05. සේෂ, අසේෂ අක්ෂර

- උව්චාරණයේදී ස්වරතනන්තු කම්පනයට පත්වීමෙන් කණ්ඩයේ කිසියම් හැක් හෙවත් නාදයක් උපදියි. වාග්චිඩාවේ මේ හැ සේෂය නමින් ගැඹුන්වයි. ඇතැම් ගබඳ පිටවීමෙදී ඒ සමග ම සේෂයක් උපදින අතර ඇතැම් ගබඳවලට එසේ තොවේ. ඒ අනුව සේෂයක් සහිත ගබඳ සේෂ ගබඳ ලෙසත්, සේෂයක් රහිත ගබඳ අසේෂ ලෙසත් හැඳින්වේ. සේෂ ගබඳ ලියා දක්වන සංකේත සේෂාක්ෂර වන අතර අසේෂ ගබඳ ලියා දක්වන සංකේත අසේෂාක්ෂර යේ.

අ	ආ	ඇ	ඇ	ඉ	ඊ
උ	උූ	සා	සාං	ඟා	ඟාං
ඌ	ඌ්	උේ	ං	ඇ්	ංඛ
(අ)ං	(අ)ං				
ඍ	ඍ	ග	ස	ඩ	ග
ඎ	ඎ	ං	කු	කුං	ං
ඏ	ඏ	ඇ	ඇ	ං	ඇ
එ	එ	දි	ධ	නා	දි
ඒ	ඒ	උ	ං	ම	ං
ඔ	ඔ	ල	ව		
ඕ	ඕ	ස	හ	ල	ං



01. අන්තස්ස්ථාක්ෂරයක් තො යෙදුණ වවතයක් සහිත වරණය තෝරන්න,

- (අ) රුවල, මෙවරය, සතුට, වලුවිව
 (ආ) වරාය, රාවය, වහර, හවරිය
 (ඇ) වේලාව, විරයා, විවරය, විරල
 (ඇ) විරිත, වාරුව, විරයය, වරල

02. දී ඇති අක්ෂර වර්ගයට අයන් අකුරක් තො යෙදුණ වවතය සහිත වරණය තෝරන්න.

- (අ) මහාප්‍රාණ - එලභායි, ධර්මිෂ්ය, සන්දර්භය, බලගක්තිය
 (ආ) නාසිකා - වික්ද්‍යාණය, සම්භාව්‍ය, දැන්ඩනය, වර්ණනාව
 (ඇ) අල්පප්‍රාණ - ගුන්ථය, වස්තුව, දුරශ්‍යනය, අර්බුදය
 (ඇ) සක්දක - ලුගපාත, දොඩකරය, සඳහාලිය, ගී හඩ

03. උග්මාක්ෂර එකක් පමණක් යෙදුණ වවතයක් සහිත වවත පේලිය තෝරන්න.

- (අ) වියේෂ, සුපුජ්පිත, සිතහව, සහෝතුක
 (ආ) හාස්‍යය, සංහාරය, ප්‍රහරුෂය, සිහිනය
 (ඇ) ත්‍රේවයේ, සහෝදර, බහුගුරු, හේජාරවය
 (ඇ) සන්තුඡ්විය, ස්වහාජාව, සහතිකය, ද්විහාජා

04. සිංහල අක්ෂර මාලාව ආගුණෙන් පහත සඳහන් වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

ස්වර	හුස්ව	දුරස
නාසිකා අක්ෂර		
සක්දක අක්ෂර		
කණ්ඩය අක්ෂර		

තාලුප අක්ෂර	
මුරධප අක්ෂර	
දන්තප අක්ෂර	
ඩිජේප අක්ෂර	
අන්තස්සේපාක්ෂර	
උප්මාක්ෂර	
සෙය්ප අක්ෂර	
අසෙය්ප අක්ෂර	

05. ව්‍යක්තිනා අක්මර ආගුයෙන් පහත සඳහන් වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

ව්‍යුත්පන		වර්ගාක්ෂර			
අසෝජ ගබදු		සෝජ ගබදු		අසෝජ ගබදු	
අල්පවාණි	මහාපාණි	අල්පවාණි	මහාපාණි	නායිකාව/අනුත්‍යාකීක වර්ගාක්ෂර	සැයේකුක අක්ෂර / (අපද්‍රව්‍යනායික අක්ෂර)

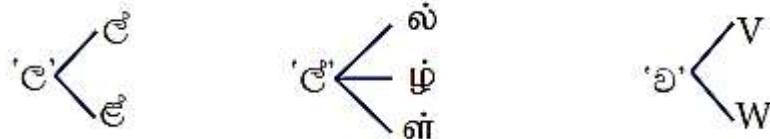
06. තුනත සිංහල අක්ෂර මාලාවේ ඇතිමූන් හාවිතයේ තැනි අක්ෂර කිය ද? ඒ මොනවා ද?

07. හෝඩියට අවසන්වරට එක් වූ ඇක්ෂරය කුමක් ද?

06. ස්වර එනමින් හැඳුන්වන්නේ ඇයි?

01. සිංහල අක්ෂර මාලාව - හැදින්වීම

- භාෂාව යනු අදහස් තුවමාරු කර ගැනීමට තිබෙන මාධ්‍යයකි. මිනිසා භාෂණය හෙවත් කථා කිරීම අරඹා පැ විසි හතරක් ගෙවී ඇත්තම් ලේඛනය හෙවත් අකුරු මගින් අදහස් ලියා දැක්වීම අරඹා තව මත් ගෙවී ඇත්තේ විනාඩි පහක් තරම් සූළ කාලයකුදී ඇශ්ලී මොන්ටෝ තමැති මානව විද්‍යාද්‍යා උපගැරණයක් දක්වා ඇත.
- ලෝක ඉතිහාසයේ මෙතෙක් හමු වී ඇති පැරණි ම ලේඛන සාධක අයන් වන්නේ ක්‍රිස්තු පුරුව 3500-3000 පමණ කාලයේ දී සූමෝරියානු ශිෂ්ටාචාරයේ ය යන්න දැනට පවත්නා සාධක අනුව පිළිගැනී.
- තව සහ්යත්වයක් ආරම්භ කළ උතුරු ඉන්දියානු සාංකුමණිකයන් අක්ෂර භාවිතය පිළිබඳ අවබෝධයක් සහිත පිරිසක් වන්තව ඇතැයි සැලකේ. එහෙන් දිවයිනේ ලේඛන කාර්යයන්හි ව්‍යාප්තිය පිළිබඳ සාධක හමු වන්නේ මහින්දාගමනයෙන් පසු ව සිදු කෙරුණු හික්ෂුන් උදෙසා ආරාම පුරා කිරීම් සම්බන්ධයෙනි.
- ඒ ආදි ම ලේඛන ලියවී ඇත්තේ වර්තමානයේ අප භාවිත කරන සිංහල අකුරින් නොවේ. ඒවා බ්‍රාහ්මී අකුරු නමින් තැනුවන, එකල ඉන්දියානු උපමහාද්වීපය පුරාන් අවට රාජ්‍යන්හින් භාවිත අක්ෂර මාලාව යි.
- ඒ ලේඛනවල භාෂාව ද සිංහල භාෂාව නොවේ. සිංහලයට මෙන් ම තුනන ඉන්දියානු භාෂාවන්ට ද මූල් වූ ඉන්දියානු ජන ව්‍යවහාර භාෂාවකින් සකස් වූ බසකි.
- එතැන් පටන් සියවසින් සියවසට සිංහල අකුරු සකස් වෙමින් ආ ආකාරයන් සිංහල භාෂාව ආරම්භ වී විකාසනය වූ ආකාරයන් කියා පාන ලේඛනාවලියක් අප සතු ය.
- කථා කිරීමේ දී මූලින් නිකුත් වන ගබඳ ලියා දක්වන දැක්වීගෝවර සංකේත **අක්ෂර** , වර්ණ හෙවත් අකුරු නමින් හැදින්වේ. එම සංකේත භාෂාවෙන් භාෂාවට වෙනස් වේ. ඇතැම් භාෂාවල එක ම ගබඳය සඳහා සංකේත කිපයක් ද භාවිත වේ.



- ඒ අනුව සිංහල ගොඩිය, සිංහල අක්ෂර මාලාව, සිංහල වර්ණ මාලාව, සිංහල අකුරු වැළැ, අකාරාදිය යන නම්වලින් හැදින්වෙන්නේ සිංහල භාෂාවේ ගබඳ ලියා දක්වන සංකේත සමුහයයි.
- ආරම්භයේ දී මෙරට භාවිත වී ඇත්තේ අකුරු **25** කින් සමන්විත වූ අක්ෂර මාලාවකි. අනතුරුව විවිධ අවශ්‍යතා සඳහා වර්ණ් වර විවිධ අකුරු එක් කර ගනිමින් වර්ධනය වූ සිංහල ගොඩිය අද වන විට අක්ෂර රුප **60** කින් සමන්විතව තිබේ.
- සිංහල අක්ෂර මාලාව ප්‍රධාන වශයෙන් කොටස් 2කට වෙන් කළ හැකි ය.

අ	ආ	ඇ	ඇ	ඉ	ඊ
ල	ලා	සා	සා	පා	පා
ඕ	ඕ	ඔ	ඔ	ඕ	ඕ
(අ)ං	(අ)ං				
ක	බ	ග	ස	ඩි	ග
ව	ඡ	ජ	ක්‍රි	ක්‍රි	ජ
ච	ඤ	ඩි	ඩි	ඩි	ඩි
ත	එ	දි	ධි	නි	දි
ජ	එ	ඩි	ඩි	මි	ඩි
ය	ර	ල	ව		
ශ	ෂ	සි	හි	ලි	ශ



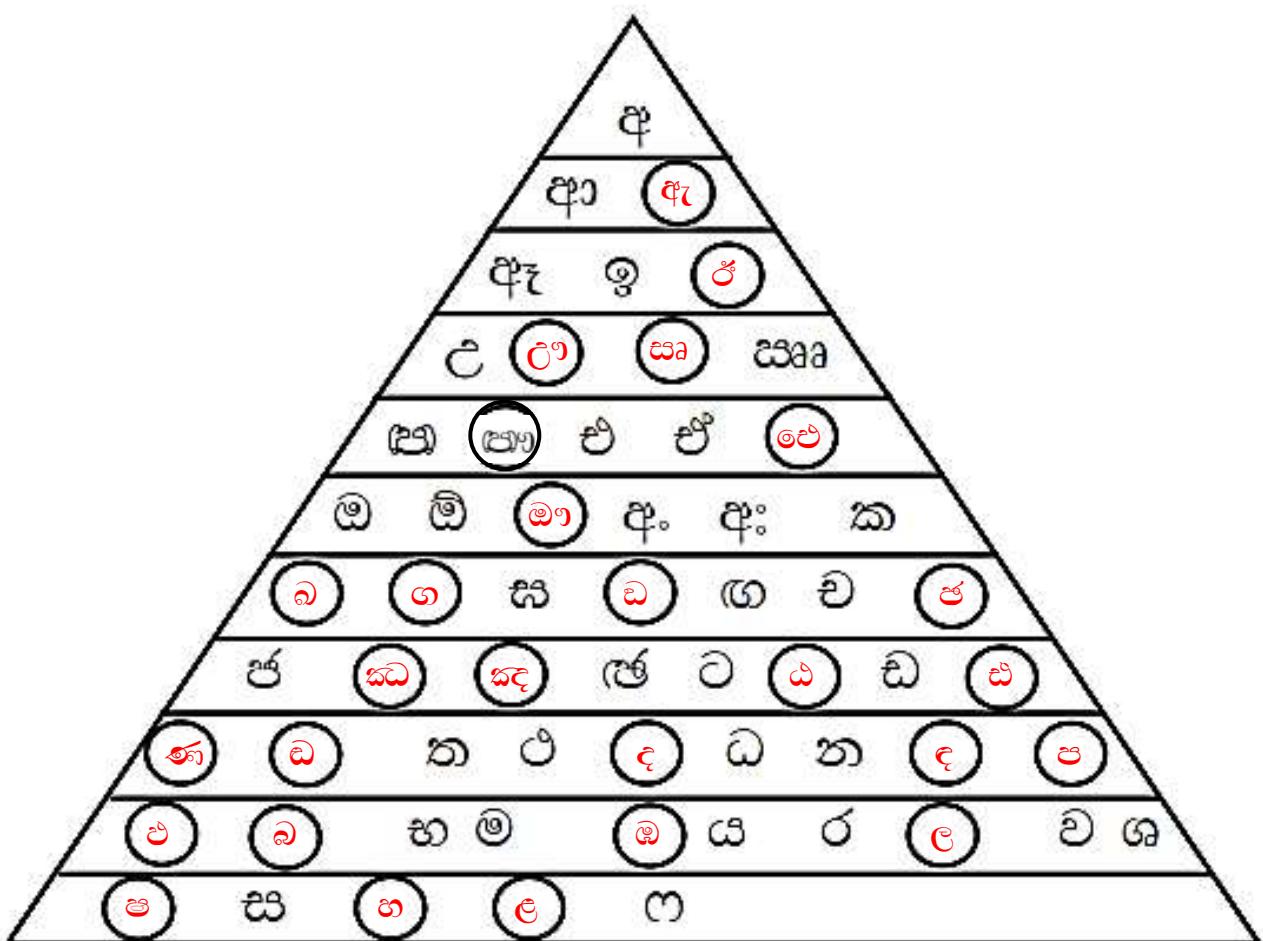
ස්වර අක්ෂර



ව්‍යක්තිජ්‍ය අක්ෂර

"අක්ෂ + ර" යන පද විග්‍රහයට අනුව අක්ෂ යනු සලකුණ යි. ර යනු හඩ යි. සලකුණකින් යුත් හඩ, අක්ෂර යන්නෙහි අර්ථය යි.

01. හාභාව යනු කුමක් දැ යි සරල ව දක්වන්න.
- හාභාව යනු අදහස් තුවමාරු කර ගැනීමට තිබෙන මාධ්‍යයකි.**
02. ගබඳ සඳහා සංකේත හාවිත කිරීමට සිදු වූයේ ඇයි?
- කථා කිරීමේ දී මුළුන් නිකත් වන ගබඳ ලියා දැක්වීමට අවශ්‍ය වූ නිසා.**
03. අක්ෂර යනු මොනවා ද?
- කථා කිරීමේ දී මුළුන් නිකත් වන ගබඳ ලියා දැක්වීමට හාවිත කළ සංකේත**
04. අක්ෂර මාලාව හැඳින්වීම සඳහා තිබෙන තවත් නම් මොනවා ද?
- සිංහල හෝඩිය, සිංහල අක්ෂර මාලාව, සිංහල වර්ණ මාලාව, සිංහල අකරු වැල, අකාරාදිය**
05. අක්ෂර යන්නෙහි පදාර්ථ ලියන්න.
- අක්ෂ යනු සලකුණ යි. ර යනු හඩ යි. සලකුණකින් යුත් හඩ, අක්ෂර යන්නෙහි අර්ථය යි.**
06. සිංහල අක්ෂර මාලාවේ පිළිවෙළ අනුව අඩු අකරු පුරවන්න.



07. සිංහල අක්ෂර පහත දැක්වෙන එක් එක් ප්‍රශ්නය සඳහා වඩාත් තිවැරදි උත්තරය දී ඇති වරණ අන්තරීන තොරත්තාන්.

1. අක්ෂර මාලාවක් යනු,
 - (අ) සිංහල හාභාවේ සියලුම ගබඳ ලියා දක්වන සංකේත සමුහය යි.
 - (ආ) මුළුන් නිකුත් වන හාභාත්මක ගබඳ සඳහා වන දැංච්ටීගෝලර සංකේත සමුහය යි.
 - (ඇ) අක්ෂර ලේඛනගත කිරීම සඳහා හාවිත වන කුමයකි.
 - (ඈ) සංකේත සමුහයකින් සඳුම්ලන් විශේෂ සටහනකි.
2. අක්ෂර මාලාව හැඳින්වීම සඳහා යෙදෙන නමක් තොවන්නේ,
 - (අ) හෝඩිය
 - (ආ) අකාරාදිය
 - (ඇ) වර්ණ මාලාව
 - (ඈ) ගබඳ මාලාව

02. ස්වර වර්ගීකරණය

- වෙනත් ගබඳයක උපකාරයකින් තොරව තතිව උච්චාරණය කළ හැකි අකුරු ස්වර ඇක්හර... නම්න් හැදින්වේ. ප්‍රාණාක්ෂර, පණකුරු, සර, සරකුරු සෞරකුරු, තිග්‍රියාක්ෂර, තිසකුරු යනුවෙන් හැදින්වෙන්නේ ද මේවා ම ය. සිංහල ඇක්හර මාලාවේ ස්වර 18ක්.

අ	ආ	ඇ	ඈ	ඉ	ඊ
උ	ඌ	යා	යාය	ඇය	ඇයා
එ	ඒ	එලි	එම්	එමි	එමා

- උච්චාරණයට ගත වන කාලය අඩු එක් මාත්‍රාවකින් ගබඳ වන ස්වර කෙටි ස්වර නම්න් හැදින්වේ. ඒ අර්ථයෙන් ම ලුහු ස්වර, ප්‍රාග්‍රි ස්වර යන තම් ද යෙදේ. ඒවා අටකි (8) කි.

අ	ඇ	ඉ	උ	යා	ඇය	ඊ	එලි
---	---	---	---	----	----	---	-----

- උච්චාරණයට ගත වන කාලය වැඩි මාත්‍රා දෙකකින් ගබඳ වන ස්වර දික් ස්වර නම්න් හැදින්වේ. ඒ අර්ථයෙන් ම ගුරු ස්වර, දික් ස්වර යන තම් ද යෙදේ. ඒවා අටකි (8) කි.

ආ	ඇ	ඊ	උ	යාය	ඇයා	එලි	එම්
---	---	---	---	-----	-----	-----	-----

- ස්වර දෙකක සංයෝගයෙන් සැදුණු ස්වර සංයුක්ත ස්වර, සන්ධ්‍යක්ෂර හෙවත් මිශ්‍ර ස්වර ලෙස හැදින්වේ. ඒවා දෙකකි (2) කි. (තින් දිර්ස ලෙස ස්වර ලෙස ද හැදින්වයි.)

එලි	එමා
-----	-----

- ලේඛනයේදී ස්වරයක් තතිව යෙදෙන්නේ එය වචනයක මූලට යෙදෙන්නේ තම් පමණි.
- අදා - අම්මා, ආතා, අමුල, අෂ්‍ර, ඉවර, රේතලය, ගිකස්සා, ගිරා, පෘත්‍රකෝණය, එන්න
- වචනයක මැදට හෝ අගට යෙදෙන ස්වරයක් සැම විට ම ව්‍යක්ද්‍රතාක්ෂරයක් සමග බැඳී පවතියි. අ ස්වරය හැරුණු විට එය පිළුලමක් මගින් සංකේතවත් කෙරේයි.
- අදා - ක් + අ - විශේෂ පිළුලමක් නැත. ක් + ආ - ඡ ඇලුපිල්ල
ක් + ඇ - ඡ ඇලුපිල්ල/ඇදය/ඇකාරාංශය ක් + ඇ - ඡ දික් ඇලු පිල්ල/ දිර්ස ඇදය
ක් + ඉ - ඡ ඉස්පිල්ල ක් + ර - ඡ දිර්ස ඉස්පිල්ල
ක් + උ - ඡ පාපිල්ල ක් + උ - ඡ දිර්ස පාපිල්ල
.....

01. පහත දැක්වෙන වචන පිළි භාවිතයෙන් තොර ව ලියා දැක්වන්න.

(අනුරාධපුර, මිහින්තලය, මූතිදාස, කුමාරගුප්ත, පාට්‍රීය, කෙකුලාසනය)

අදා :- අ + ත + උ + උ + ආ + ධ + අ + ජ + උ + උ + උ + අ

මිහින්තලය - ම + අ + ම + ඉ + න් + ඉ + ත් + ත් + අ + ල් + අ + ය් + අ

මූතිදාස - ම + උ + ත් + ඉ + ද් + ආ + ය් + අ

කුමාරගුප්ත - ක් + උ + ම + ආ + උ + අ + ග් + උ + ප් + ත් + අ

පාට්‍රීය - ජ් + සා + උ + උ + ව් + ඉ + ය් + අ

කෙකුලාසනය - ක් + එලි + උ + ආ + ය් + අ + න් + අ + ය් + අ

03. ව්‍යුහයේ ප්‍රතිඵල ව්‍යුහය

- ස්වරයක උපකාරයකින් තොරව තනිව උච්චාරණය කළ නොහැකි අකුරු ව්‍යුහයේ
නමින් හැඳින්වේ. මෙවායේ ප්‍රකාශ ස්වරුපය වන්නේ හල් ස්වභාවය සි. හල් ලකුණු ඉවත් කොට ඇත්තේ අක්ෂර මාලාව උච්චාරණය පහසුවට සි. ගානුක්ෂර, ගතකුරු, හයකුරු, හල් අකුරු, මලකුරු, මෘතාක්ෂර, නිශ්චිතාක්ෂර යනු ද මෙවා හැඳින්වීමට යෙදෙන විවිධ නම ය. නුතන අක්ෂර මාලාවේ (අ) සිට ග දක්වා ඇති අක්ෂර රුප 42 මිට අයන් වේ.

(අ)°	(අ):					
ක	බ	ග	සි	ච	හ	
ව	ජ	ජ	කඩ	ඡඩ	ජ	
ච	ය	ච	චි	ණ	ඒ	
ත	උ	ද	ඒ	ත්	ද	
ප	උ	බ	හ	ම	ඝ	
ය	ර	ල	ව	ජ	ජ	
සි	හ	ල	ග			

- අනුස්ථාරය (°) - සැම විට ම මෙය ස්වරයකට පසු ව යෙදෙන බැවින් ද උච්චාරණය වන්නේ ස්වරයට අනුව වන බැවින් ද අනුස්ථාරය ලෙස ද හැඳින්වේ. බිංදුව, තිශ්චිතය යනු ද මෙය ම ය. උච්චාරණ -
- සංඛ්‍යා, සංවාදය, මංගල, සංගමය, ලංකාව, නංගි, සරුගලය, බිංකණ්ඩා, ගංගාව, ද්
- විසර්ගය (:) - උච්චාරණයේදී පෙනහැල්ලේ සිට එන වාදුධාරාව වේගයෙන් බැහැරට මූදාහැරෙන හෙවත් විසර්ගනය වන නිසා මේ නම යෙදී ඇත. විසර්ජනීය, විසර්ජනී යනු ද මෙය ම ය. උච්චාරණ -
- මන:කළුපිත, දුබදායක, අන්ත:පුරය, අන්ත:ස්ථාක්ෂර, නම: ග්‍රී සන්නාය
- වර්ගාක්ෂර - ක සිට ඔ දක්වා ඇති අකුරු 30 වර්ගාක්ෂර ලෙස හැඳින්වේ. වර්ග යනු කාණ්ඩ යන අර්ථය දෙයි. එබැවින් වර්ගවලට හෙවත් කාණ්ඩවලට අයන් අකුරු යන අර්ථය ගෙන දේ. අක්ෂර මාලාව පෙළුගස්වා ඇති ආකාරය අනුව එම අකුරු අයන් එක් තිරස් පේලියක් එක් වර්ගයක් වේ. එම වර්ගයේ පළමුවන අකුරේ නමින් ඒ වර්ගය හැඳින්වේ. මේ අකුරු 30 හැර සෙසු සියලු ම අකුරු අවර්ගාක්ෂර වේ.

ක වර්ගය	ක	බ	ග	සි	ච	හ
ව වර්ගය	ව	ජ	ජ	කඩ	ඡඩ	ජ
ච වර්ගය	ච	ය	ච	චි	ණ	ඒ
ත වර්ගය	ත්	උ	ද	ඒ	ත්	ද
ප වර්ගය	ප	උ	බ	හ	ම	ජ

- **අල්පපාණ අක්ෂර** - වර්ගාක්ෂරවල පළමුවන හා තුන් වන තිරුවල ඇති අක්ෂර දහය අල්පපාණ අක්ෂර සේ. ඒ ගබඳ උච්චාරණය කෙරෙන්නේ අඩු පාණයකිනි.

ක	ච	ට	ත	ප	ග	ජ	ඩ	උ	බ
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ක - ලේකම්	ග - සංයෝග
ච - වන්ද්‍යා	ජ - විජය
ට - ගිජ්ට	ඩ - දඩය
ත - සමස්ත	උ - මර්දනය
ප - පවර	බ - අර්බුදය+ අ

- **මහාපාණ අක්ෂර** - වර්ගාක්ෂරවල දෙවන සහ හතර වන තිරුවල ඇති අක්ෂර දහය මහාපාණ අක්ෂර සේ. ඒ ගබඳ වැඩි පාණයකින් උච්චාරණය කළ යුතු වෙයි.

බ	ඡ	ය	රු	ඩී	සි	කඩ	ඩි	ඩ	ඛ
---	---	---	----	----	----	----	----	---	---

බ - ලේඛන	සි - සංසි
ඡ - සාකච්ඡා	කඩ - සඡ්ජධායනා
ය - පායිගාලාව	ඩී - ගඩී
රු - ගුන්ථ	ඩ - වර්ධන
ඩී - ප්‍රතිථල	ඛ - පහවය

- **වර්ගාන්ත අක්ෂර** - වර්ගාක්ෂරවල අවසාන තිරුවේ තිබෙන අක්ෂර පහ වර්ගාන්ත අක්ෂර ලෙස හැඳින්වේ. මෙම අකුරු මිගු සිංහල වර්ණමාලාවේ (අකුරු 54) වර්ග අවසානයේ පිහිටිම නිසා වර්ගාන්තාක්ෂර ලෙස හැඳින්වුව ද තුනත අක්ෂරමාලාවේ වර්ගාන්තය සකද්ධික අකුරු වන නිසා වර්ණමාලයේ මේවා වර්ගාන්ත ලෙස හැඳින්විය නොහැකි ය. එම අක්ෂර උච්චාරණයේ දී නාසයෙන් උද්විතක් ලැබීම නිසා නාසිකා අක්ෂර නමින් ද තැනුවන් ලැබේ. සාම්පූද්‍යායිකව බ්, කුද අක්ෂර සහිත ව ලියුවුණු ඇතැම් වවත වර්ණමානයේ । (ලින්දුව) සහිත ව ද ලියුවේ.

ඩ	කඩ	ජ්	ත	ම
---	----	----	---	---

ඩ - මධ්‍යල - මංගල
කඩ - වකද්වාව - වංචාව
ජ් - ආණ්ඩුව
ත - සන්තාපය
ම - සම්මානය

- **ඉ අක්ෂරය** - සිංහල අක්ෂර මාලාවේ අවසාන අකුර ලෙස ඇති ඉ ගබඳයෙන් ඉංග්‍රීසි හා අරාබි හාපාවන්හි දැක්වෙන ඉ ගබඳය තිරුප්පණය වෙයි. ඉංග්‍රීසි, අරාබි හාපාවලින් සිංහල හාපාවට පැමිණ ඇති තත්සම වචනවල මේ අක්ෂරය යෙදේ. **ගාමසි, හිලුටරය, ගැන්ටසි, ගාතිමා, ගැවුසි, ඉර්ගාත්, ගැන්තා, ගොරේස්ටියර්, රෝගත්**

හයිසර්, නොගර්, සයිනත කුමය, හයිබර්, ප්කෝටෝස්, ප්ලූවාරීන්, ප්ලූරයේඩ්, හැක්ස්, හැරන්හයේඩ්, රිංච්, රිනෝල්, රියුරීන්, ගෙරයේට්, ගෙරිසයනයේඩ්, ගොස්පින්, ගොටෝන

- සකද්ධක අක්ෂර - මෙම අක්ෂර තවත් අක්ෂරයක් සමග එකතු විමෙන් (සංයෝග විමෙන්) සකස් වී ඇති නිසා සකද්ධක අක්ෂර හෙවත් අර්ථාත්තාක්ෂිකා අක්ෂර නමින් හැඳින්වේ. එනම් සුම වර්ගයක ම තුන්වැනි අකුරට එම වර්ගයේ ම නායිකාක්ෂිකා අක්ෂරයේ හාගයක් හෙවත් අර්ථ නායිකායක් එක් වී එම වර්ගයේ සකද්ධකාක්ෂිකා අක්ෂරය සැදේ. නුතන අක්ෂර මාලාවේ පෙළුගැස්ම අනුව සකද්ධකාක්ෂිකා, වර්ගාන්තාක්ෂිකා ලෙස හැඳින්විය හැකි ය.

ග	ජ	ඩ	ද	ඩ
---	---	---	---	---

- ග - සූලග, ගග, සග, අග ලග
- ජ - ඉජ්
- ඩ - දඩුවම, අඩ, හඩ
- ද - සඳකිරණ, අද, ලිද, ලද, විලද
- ඩ - තිලඹිර, අඩ, කොලඹ, සලඹ, වෙලඹ

- අන්ත:ස්ථාක්ෂිර (අර්ථස්වර) - ය, ර, ල, ව යන අකුරු ස්වර සහ ව්‍යක්ෂිණ අතර පිහිටිම නිසා අන්ත:ස්ථාක්ෂිර හෙවත් අර්ථස්වර තමින් හඳුන්වනු ලැබේ. අන්ත + ස්ථා + අක්ෂර = අන්ත:ස්ථාක්ෂිර, යන්නෙහි වවනාර්ථය වන්නේ අතර පිහිටි අකුරු යන්ත සි. එම අකුරු සමග අනුගත වන ස්වර ගබා පහත දැක්වයි.

ය	ර	ල	ව
---	---	---	---

ය (යේ) ඉ

ර (ර්) සා

ල (ල්) ජේ

ව (වි) රි

- උග්‍රාම්මාක්ෂිර - උග්‍රාම්මායේ දී මූබයෙන් වාසු බාරාව උණුසුම් ව නිකුත් වන ගබා සංකේතවත් කරන අක්ෂර උග්‍රාම්මාක්ෂිර සි. උග්‍රාම්මාක්ෂිර සර්ථ නමින් ද හඳුන්වනු ලැබේ.

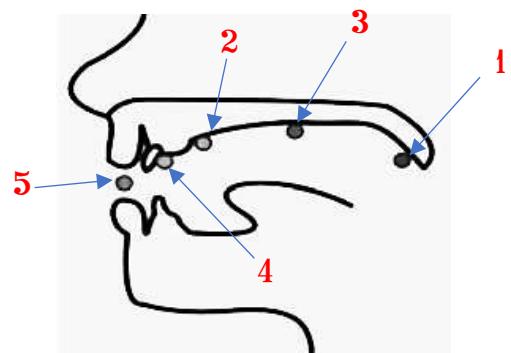
(අ):	ඁ	ං	ආ	ඇ	ඉ
------	---	---	---	---	---

- (අ): - මන්කලුපින, දුබදායක, අන්ත:පුරය
- ඁ - ආඁවර්යය, නිශ්චල, පැශ්චාත්, පැශ්චිම
- ං - විශිෂ්ට, දුෂ්ච, අනිෂ්ට, කනිෂ්චි, ජේෂ්චි,
- ආ - ප්‍රස්තකාල, සමස්ත, ප්‍රස්තාර, ප්‍රස්තාව
- ඇ - මහල්ල, අහිගුණයික, හදාරනවා
- ඉ - ගාමසි, ගිල්ටරය, ගැන්ටසි, ගාතිමා

04. උත්පන්ති සේවාන අනුව අක්ෂර වර්ගීකරණය

- අක්ෂර උපදින සේවාන අනුව සිංහල අක්ෂර වර්ග කළ හැකි ය.

- | | | |
|-------------------------|---|---------|
| 1. කණ්ධය (ගුරුර) | - | කණ්ධජ |
| 2. තාලුව (බුදිතල්ල) | - | තාලුජ |
| 3. මුරධය (තල්ල මුරන) | - | මුරධජ |
| 4. ද්‍රීන (ද්‍රීන්ටුවී) | - | ද්‍රීනජ |
| 5. මිශේය (උඩිතොල) | - | මිශේයජ |



- එක් සේවානයකින් උපදින අක්ෂර ඒකජාක්ෂර වේ.

කණ්ධජ	දිවේ මුළු කොටස උගුර (කණ්ධය) දෙසට ලං විමෙන් උපදින ගබාද	අ ආ (අ) ° (අ) : ක බ ග ස ඩ ඩ
තාලුජ	දිවේ මැද කොටස තල්ල (තාලුව) වෙත සම්පූර්ණ විමෙන් උපදින ගබාද	ඉ ර ව ප ජ ප ප ඡ ජ ය ග
මුරධජ	දිවේ අග කොටස මුරධය හෙවත් මුදුන වෙත සම්පූර්ණ විමෙන් උපදින ගබාද	ස සා ව ය බ ය ණ බ ර ල ප
ද්‍රීනජ	දිවේ අග කොටස උඩු ද්‍රීන වැටියේ ස්ථාන විමෙන් උපදින ගබාද	ආ ප්‍රා ත එ ද ධ ත ද ල ස
මිශේයජ	යටිතොල හා උඩිතොල ආධාරයෙන් උපදින ගබාද	ම ම ම ම ම

- සේවාන දෙකක් ආගුයෙන් උපදින අකුරු ද්විජාක්ෂර වේ.

- කණ්ධ තාලුජාක්ෂර - කණ්ධය හා තාලුව ආගුයෙන් උපදින අකුරු
එ එ එ එ එ එ
- කණ්ධෝජේයාක්ෂර - කණ්ධය හා මිශේය ආගුයෙන් උපදින අකුරු
ම ම ම ම
- ද්‍රීන්තොජාක්ෂර - ද්‍රීන හා මිශේය ආගුයෙන් උපදින අකුරු
ච ග

අ	ආ	ඇ	ඇශ	ඉ	ඊ
උ	උා	සා	සාං	ං	ප්‍රා
එ	එ්	ඒ	ඒ	ඒ	ංග
(අ) °	(අ) :				
ක	බ	ග	ස	ඩ	ජ
ව	ජ	ජ	කු	ංකු	ජ
ච	ය	ඩ	ඩ්	ඩ්	ඩ්
ඕ	ඕ	ඕ	ඕ	ඕ	ඕ
ත	ඕ	ද	ද්	න	ද
ඕ	ඕ	ඕ	ඕ	ම	ඕ
ය	ර	ල	ව		
ං	ං	ස	හ	ල	ග

කණ්ධජ
තාලුජ
මුරධජ
ද්‍රීනජ
මිශේයජ
කණ්ධ තාලුජාක්ෂර
කණ්ධෝජාක්ෂර
ද්‍රීන්තොජාක්ෂර

05. සේෂ, අසේෂ අක්ෂර

- උච්චාරණයේදී ස්වරතන්තු කම්පනයට පත්වීමෙන් කණ්ඩයේ කිසියම් හ'ක් හෙවත් නාදයක් උපදිය. වාග්චිද්‍යාවේ මේ හ' සේෂය නමින් හඳුන්වයි. ඇතැම් ගබඳ පිටවීමේදී ඒ සමග ම සේෂයක් උපදින අතර ඇතැම් ගබඳවලට එසේ තොවේ. ඒ අනුව සේෂයක් සහිත ගබඳ සේෂ ගබඳ ලෙසත්, සේෂයක් රහිත ගබඳ අසේෂ ලෙසත් හැඳින්වේ. සේෂ ගබඳ ලියා දක්වන සංකේත සොජාක්ෂර වන අතර අසේෂ ගබඳ ලියා දක්වන සංකේත අසේෂාක්ෂර යි.

අ	ආ	ඇ	ඇශ	ඉ	ඊ
රි	රිං	ස්‍ය	ස්‍යෝ	ඡ්‍ය	ඡ්‍යෝ
ඒ	ඒ	ඒශ	ඒශ්‍ය	ඒශ්‍යෝ	ඒශ්‍යෝ
(අ)ං	(අ)ං				
ක	බ	ග	ස	චි	ග
ච	ඡ	ජ	ක්‍රි	ක්‍රිං	ඡ
චි	ඡි	ජි	ජ්‍රි	ජ්‍රිං	ඡි
ත	උ	ද	ධ	ත්‍රි	ද
ඕ	ඕ	ඖ	ඖ්‍රි	ඖ්‍රිං	ඕ
ය	ර	ල	ව		
ශ	ෂ	ස්‍ය	හ්‍ය	ල්‍ය	ග



සේෂ අක්ෂර 45



අසේෂ අක්ෂර 15

01. අන්තස්ස්ථාක්ෂරයක් තො යෙදුණ වවනයක් සහිත වරණය තොරන්න,

- (අ) රුවල, වෙළරය, සතුව, වළවිව
 (ආ) වරාය, රාවය, වහර, හවරිය
 (ඇ) වේලාව, විරයා, විවරය, විරල
 (ඇශ) විරිත, වාරුව, විර්යය, වරල

02. දී ඇති අක්ෂර වර්ගයට අයත් අකුරක් තො යෙදුණ වවනය සහිත වරණය තොරන්න.

- (අ) මහාප්‍රාණ - එලුදායි, ධර්මිෂ්‍ය, සන්දේහෙය, බලගක්තිය
 (ආ) නාසිකා - වික්ක්දාණය, සමහාවා, දණ්ඩනය, වරණනාව
 (ඇ) අලුප්‍රාණ - ග්‍රන්ථය, වස්තුව, දර්ශනය, අර්ඩුදය
 (ඇශ) සක්ක්දක - ලගපාත, දොඩකරය, සද්ධිලිය, ගී හඩ

03. උග්‍රාමාක්ෂර එකක් පමණක් යෙදුණ වවනයක් සහිත වවන පේලිය තොරන්න.

- (අ) විශේෂ, සුපුෂ්පිත, සිනහව, සහේතුක
 (ආ) භාස්‍යය, සංභාරය, ප්‍රහර්ෂය, සිහිනය
 (ඇ) න්ත්ටාව්‍යෙෂ, සහේදර, බහුගුත්, පේජාරවය
 (ඇශ) සන්තුෂ්ටිය, ස්වහාජාව, සහතිකය, ද්විභාජා

04. සිංහල අක්ෂර මාලාව ආගුණෙන් පහත සඳහන් වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

ස්වර	හුස්ව	අ ඇ ඉ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ
	දිරස	ආ ඇ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ
නාසිකා අක්ෂර		ඛ ග ග ග ග ග ග ග
සක්ක්දක අක්ෂර		ඣ ජ ජ ජ ජ ජ ජ ජ
කණ්ඩා අක්ෂර		ආ ආ (අ)ං (අ)ං ක බ ග ඒ ඒ ඒ ඒ

තාලුප අක්ෂර	ඉ ර ඩ එ ජ ප ස න ප ය ග
මුරධප අක්ෂර	ස්‍ය ස්‍යෝ ට උ බ ඇ න බ ර ල ප
දන්තප අක්ෂර	ක්‍ර ත්‍ර එ ද ධ ත ද ල ප
චිජ්යප අක්ෂර	ර රී ප එ බ න ම ම
අන්තස්සේපාක්ෂර	ය ර ල ච
උප්මාක්ෂර	ශ ප ය න ග (අ):
සෙස්ප අක්ෂර	අ ආ ඇ ඇ ඉ ර උ රී ප ස්‍ය ස්‍යෝ ක්‍ර ත්‍ර එ ද ධ ත ප න ම ම ග (අ): ග ජ එ ධ ද එ බ ප න ප ස න ප ය ග
අසෙස්ප අක්ෂර	(අ): ක ච ච ත ප බ ප ය එ එ ග ප ය ග

05. ව්‍යවද්‍යාතන අක්ෂර ආගුයෙන් පහත සඳහන් වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

ව්‍යක්තිනා											
වර්ගාක්ෂර											
අසෝජ ගබදු						සෝජ ගබදු				අසෝජ ගබදු	
අල්පලාභ	මහාලාභ	අල්පලාභ	මහාලාභ	නාසිකාස/අනුකූලීක වර්ගාක්ෂර	සෑක්සේක අක්ෂර / (අනුරෙදුනාසික අක්ෂර)	අන්ස්ටරුය	අන්තර්ස්ප්ලාක්ෂර	ලාංඡලාක්ෂර	ලාංඡලාක්ෂර	ලාංඡලාක්ෂර	
කණීයිජ	ක	බ	ග	ස	ඩ	ග	(අ)ඹ		භ	(අ)ඩ	
කාලුර	ව	ඡ	ජ	කුව	යුද	ජ		ය		ජ	
මුරධජ	ට	ඛ	ඩ	භ	ඣ	ඩ		ර	උ	ඩ	
දැන්තජ	ත	උ	ද	ඇ	න	ද		ල		ස	
ධිජේයිජ	ප	ඕ	ඛ	ඥ	ආ	ඖ		ව		ඃ	

06. තුනත සිංහල අක්ෂර මාලාවේ ඇතිමූන් හාවිතයේ තැනි අක්ෂර කිය දී? ඒ මොනවා දී?

2 (2) (24)

07. හෝඩියට අවසන්වරට එක් වූ අක්ෂරය කුමක් ද?

13

06. සේවර එනමින් හෙතුවන්නේ ඇයි?

වෙනත් ගබඩයක උපකාරයකින් තොරව තනිව ග්‍රවිටාරණය කළ හැකි නිසා.